

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Szerda

78. szám.

Pest, június 14. 1848

Nem kell táblabíró politika.

Legujabb.

— Nemcsak az Allg. Zg. némileg kétes, de más egyenes uton jött tudósítások szerint is, a lazaronik, és gályarabok segítségével népgyilkoló napolyi király saját palotája előtt, hasonló lelkű fiával együtt a nép ítélete következtében lefejeztetett.

Isten igazsága el nem maradhat.

— Hrabovszki general jun. 10-kén 900 embert és 6 ágyút küldött Karlovicz ellen.

12-dikén 10 órakor az illírek támadása következtében a várost lövetni kezdék.

Karlovicz tizenegy helyen ég. Az ellenség csaknem tizezernyi tömegben a Dunához van szorulva, s a folytonos ágyuzást keményen állja.

— A szerbek „Duna” nevű gőzhajót elfoglalták, s ágyúkkal szerelék fel.

— Prágában nagy mozgalom történt. Windischgrätz hg. neje az ablakból kinézve, lelövetetett.

Pest június 14.

A mai Pesti Hírlapban ezeket olvassuk.

„Egy pár hónap előtt még a dolgok úgy álltak, hogy Zágrábban a tanuló ifjúságot, s néhány proletariust lefegyvereztetve, a féltelenséget könnyen meg lehetett volna törni. Most már annyira kifejlődtek az illír mozgalmak, hogy azokat csak tetemes erővel lehetne elnyomni.”

Az olvasó e sorok után el fog halványodni.

Hogyan? — Így mer beszélni a ministeri párt? —

Bámulatukban alig jöhetünk szóhoz. És kérdjük, volt-e a világon valaha párt, mely fegyvereit illy nyomerultan rakja le. Volt-e ministerium, mely magától, megfélemlítve illy őszinténs a legvilágosb szavakban kimondja magára a vétkes-t?

És ki beszél így? Azok, kik minden tetteikért, minden mulasztásukért felelősek! Azok merik vérégyasztó könnyelműséggel elmondani: hogy két hónap előtt az ifjúság s néhány proletariust lefegyverzésével a féltelenséget könnyen meg lehetett volna törni, a kiknek ez hatalmukban állott meg is tenni!

Vagyha még ennyit sem tehetett a ministerium mit remélhetünk tőlük most, midőn mint magok mondják, immár az illír mozgalmak annyira kifejlődtek, hogy azokat csak tetemes erővel lehetne elnyomni.

Szépén vagyunk. Gyönyörű helyzetbe jutottunk. —

Felelős ministerium! Itt az idő felelni a számadal. Vagy abban bíznak önök, hogy a nemzet, midőn a vézzelleget valóságban közeledni látja e szót felelős csak annyiba fogja venni, mint a régi tekintetes elnevezést?

Önök iránt nagy az országban a bizodalom. De jaj a bizalom szavazóknak, ha votumaikat a nélkül bocsátották ki, hogy akkor egyszersmind a ministerium politikáját is megbírálták volna.

E csudálatos vallemás a parlamenti kormányok évkönyveiben páratlan.

Részünkről az régen tisztában állott előttünk, a kérdés csak új ténnyel vitetett által, közelebb jutott az érettséghez és kifejlődéshez, az által hogy a ministeri párt azt maga is nyilván elismeri.

Midőn a radicalok ezelőtt egy pár hónappal erőlyesb lépéseket tettek, mi alatt igen természetesen ollyan formákat értettek, mint például a zágrábi ifjúság s néhány proletariustok lefegyvereztetése, emlékezünk-e, mit mondott a ministeri kezek csókolásában boldog Pesti Hírlap?

Javaslatainkat kiparodiázta. Azt mondta, hogy az egész világgal akarunk harczot kezdeni, sőt Angliának tengeri hadat ismünk.

A táblabíró-párt e képmutató viczen nagyon jóízű kaczagott. Itt Pesten a hivatalnoknak míg a hasuknak is jól esett, hogy a lázzító Marcziusnak amugy isten igazában a bőrre poetáziak.

Tessék most élvezni a következtést is.

Táblabíró-párt! Most csak reméllem, megadod magadat.

Nézzünk a déli részek felé. Az ellenség, kikről azt hittük, hogy nagyon megelégszik, ha Magyarországtól függetlenségét kivivhatja, most már meg is támad minket.

A földesurak, mint a felveretett vadak egymásután futnak meg és odahagyják ősi lakaikat, mellyet, ha egykor vissza is térnek, csak felgyujtva és kipusztitva fognak találni.

Hogy tetszik a bizalomszavazatokkal koszoruzott ministeri politika?

A kik minket lázzítóknak neveztek s a lelketlen viczen órahoszat nevettek; ám tessék most élvezni a következtéseket.

Ma mindenfelé sopánkodnak: Roszul állunk. Kutyaúl vagyunk.

És uram fia, akkor jutnak oda, a mikor felelős ministeriumunk van.

Akkor midőn e felelős ministerium ez előtt egy pár hónappal, mint ők magok mondják minden féltelenséget könnyen meg lehetett volna törni!

Égessék el önök e lapjainkat. Tiltsák ki a casinóból. Irjanak ellene cikkek a B. P. Hiradóba.

Csak már annyira volnánk, hogy őszintén elmondhatnók, hogy legalább a phrasistok ideje lejárt. —

Nem régen ezelőtt a ministerium elkialtá magát: a haza veszélyben van!

Ha tekintjük azokat, miket a ministerium e kitétel után cselekedett, azt kell hinnünk, hogy a szó nem volt a maga teljes komolyságában értve.

Annyit még a legdühösebb ministerialis ember is meg fog ismerni, hogy az önkényesek organizatiója körüli eljárás minden kritikán alól van. A mi eredmény van, az tulnyomó részben egyes buzgólkodók fáradságának köszönhető, olly annyira, hogy azon további teendőben, mellyek az egyesek hatáskörén tul terjednek, az ügy vezérlete azonnal meg volt akadva.

E szó: a haza veszélyben van, villám gyorsasággal terjedt el az egész országban.

Elterjedt kívül a hazán is.

Derék hazánkfiai a huszárok, kik Gallicziában számkivetve valának, azonnal parancsvétel nélkül közénk siettek.

Megbocsáthallan hiba, hogy e derék férfiak e buzgóságukért a kormánytól olly hidegen fogadtattak.

E szó: a haza veszélyben van, a nép előtt, s általában azok előtt, kik hivatalos kifejezések aequivocumjait még meg nem szokták, azon állapotot fejezi ki, mellyben: a salus reipublicae suprema lex az egyedüli elhatározó parancs.

Hogy vegye tehát a nép máskor a ministeriumnak szavát komolyan, ha látja mik történnék, mert mi azt hisszük, hogy a haza veszedelmében annak megmentése a fő dolog, nem pedig holmi formalitás.

Hátha még hozzá vesszük, hogy jelenleg e formalitások nincsenek is határozott alapokon.

Katonáinkkal e perczen rendelkezik az, kinek kezök ügyébe esnek. Látunk legfelsőbb királyi leiratokat intéztetni a generalokhoz. A katonai kormányok immel ámmal fogadják a ministerium rendeleteit. Halljuk, hogy a Pesten tanyázó canonicerek, még nincsenek a ministerium alá rendelve: Nem hiányzanak jelenségek mellyből kitűnik, hogy a magyar hadi comandó még folyvást kap Bécsből rendeleteket. Hrabovszkyról maga a ministerium is kifejezé elégedetlenségét.

És illy körülményekben ne vehetnének maguknak kün szállásoló honfaink egy kis szabadságot? —

Jól tették, hogy eljöttek.

És ha e hü fiak, és népünk hallják a roszaló szót, értesülnek, hogy a ministerium azt mondta nekik, hogy mertetek ide jönni, mert nem maradtatok ott hol voltatok: kérdjük az olvasót, nem fog a nemzet arra a gondolatra jönni, hogy a ministerium a veszedelem szózatát nem vette komolyan?

Vagy ha vette is az első pillanatban, attól később elállott.

Az illyen, a lelkesedést hamvasztó eljárás olly népnél, mint a magyar, sokat árt.

Ma a ministerium a horvátországi hírek hal-

lettára újra kongatja a vészharangot. — Meglátja mindenki, hogy ha csak a tényerő nagyon komolyan nem fognak kapacitálni, igen sokan azt fogják gondolni, hogy a ministerium újra tréfál.

Bathányi Lajos minister elnök ma vissza érkezett.

Várva várjuk a jó híreket, mellyet hosszas távolléte alatt számunkra össze szedegetett.

Erősítették előttünk, hogy az önkényesek ma fegyvert kaptak.

Ha ez való, e pillanattól fogva Pestváros nem félhet semmi nemzet és alkotmány ellenes zavargásoktól.

Az alföldről jövő utazók szerint: Szeged Szabadka, Zombor egészen hadi lábra vannak állítva. —

Haddgyministerünk e vidék számára illő bőségben küldé le löport és golyókat.

A vasárnapi zavar alkalmával a városháznál osztogatott löporból körül belől hatvan fontnyi a radical kör tulajdona volt.

Reméljük, hogy a város a körnek kárpótlást fog adni.

A radical kör a közelgő városi tisztújításon mint párt, compact erővel akar fellépni.

Jelöltjei ezek: polgármester Rottenbiller Lipót, bíró Graeff József, kapitány Pajor Títos, alpolgármester Kacsokovics Lajos.

Igen sokan vannak, kik választói képesek, s a névsorokba még sem iraták be magokat.

Tán egy ütök sejtés van lelkükben, hogy Magyarország sorsa nem választások s tanácskozások, hanem a harcz mezéjén fog elhatározatni.

Mimosák.

Van Pesten egy tanár, ki 16 év óta szedi tanítványaitól az előfizetést — per 5 ezüst huszas — azon fűvésztanra, melly több közelebbről sajtó alá kerülend. Némelyek elég szerénytelenek) a nonum prematur in aenum már hétszer is eltelve) tanár úrnak Horáz atyánk iránti hódolatát igen is tulzottnak hirdetni, pedig a dolog nagyon tisztán áll s a tanár ur nem válóható.

Míg t. i. az eszmék élete a gondolat-ölő censura bérgyilkos kezei alatt nyugott!!! addig a tanár urnak lehetetlen vala sajtó alá bposítani, miképp az Iris maculata egy petyegedett levelű szép virág, melly a Liliomokkal is rokon mert könnyen ki lehetett volna magyarázni belőle, hogy

je liliom franciaországban nagy szerepet vitt; a frankok ministere pedig Guizat, s ennek Busenfreundja Metternich volt, ki képes lett volna e forradalmi botanicus kézi könyvet a damneturral megbélyegeztetni.

Most pedig, midőn végre felhasadt a sajtósabadság dicső hajnala!! — 1000 p. ft. birságra és 3 évi fogságra büntetnének, ha elmondaná, miképp az „a sarum-europa-eum egy oly vizi mérges növény, mellyel még egy 52 megység kortes táblabíró is nyugalmas hoapolgárrá lehetne tenni.

Azért hagyjatok fel lehetetlen követelni tanár urtól, ki egyszersmind fűvész kerti felügyelő is, s mint ilyen a kert rendszeres és lépcsőnkénti — lönkrejtetésében hallatlan érdemet szerzett, ki nemzeti museumi ör is, mert magyarul rendkívül jól tud — enni, sőt azt is képes megmagyarázni, hogy a szilva egy Kernobst, vagy is olly gyümölcs was ein Kern hat (was er gern hat.)

— Azt mondják, hogy egyik ministernek bosszúságában mindig megindul az orra vére, valahányszor átalakulásunkat mart.15től hallja számíttatni, szeretné ugyan is, ha a magyar Hegira a sajtótörvénynek keletkezési napja lenne, csak hogy ennek emlékére a mi vérünk szokott — megállani.

— Egy másik minister bureaujában pedig igen fontos és komoly következményű tárggyal foglalkoznak. Az óriási munka és folytonos éjjelezés miatt — mint mondják — a minister nemzetiszinü vért izzadt és négyzögü könnyeket sirt mig végre meg lön fejtve az europaibátásu vészterhes fellegetek eloszlató kérdés, és megállapodás történt, miszerint nem kell „a haza iránt“, hanem „a haza eránt“ irni.

N. B. Hallatszík, hogy a máskint cselekvők 200 ft. birsággal fognak büntetettetni.

N. B. Azon friseur, ki a hajfodrász és fodrász qzim közti választásba ministerialis tanácsra szorult volt, csakugyan jó tapintással birt embere megválasztásában.

— Párbeszéd.

Radikal: Hova megy ön?

Pecsovics. (most ministerialis tisztviselő) A színházba látni akarom a Rongyszédőt.

Radical. Csak nem főnökét érti ön.

— Jun. 12-ke.

Kellner zahlen! den Augenblick eu. Gnaden. (az óra kilenczet üt.) A korcsmáros rémülve fut elő magát elkiáltva; kérem uraim és asszonyaim takerodjanak ki, különben 50 ft. büntetés terhe alatt kénytelen leszek önöket kidobálni.

— E-i-n-zwey; austreken die Haende; e-i-n-zwey. —

A három lobogóval lengő nemzeti uszodában vagyunk.

A képviselők tereme erősen rendeztetik. A szöszéket már 40 db-otó tekintette meg, s csak azon sajnálkoztak, hogy nem lehet belőle ledörögni: „tekintetes karok és rendek!“

Magunknak csak az a kifogásunk van ellene, hogy nem elég magos némely czopfokra nézve, mellyek le fognak logni.

— A museum már ásit a mágnások elébe. Hirlik, hogy a régiségek tárában rendkívüli szorongás van, a mos tani antique darabok rendkívül félnek, hogy rococoságuk ma holnap másodranguvá leend. Csernátóni.

Kecskemét jun. 12.

Polgár szerkeztő!

Ön lapjaiba eddig a ministeriumot szüntelen a tevékenységre ösztönlé, s minthogy ön sok tenni valót látott, ezt mindannyiszor megújítja.

Bocsásson meg, mi nem pestiek erre azt mondanók gyakran, ön tulságoskodik, nemcsak, hanem azt hívők, hogy ezen gyakori ösztönlé oly megszokottá, olly mindennapiassá válik, hogy mind a ministerium, mind az ön lapjait olvasó közönség egy unalmas monotomiának tekintendi.

Fájdalom a ministeriumot illetőleg megis történt, mert minden ösztönlést, minden kérést, minden rimánkodást, minden gyanítható és látható veszélyt olly ango hidegvérűséggel el tud hallgatni, hogy a becsületes magyar embernek a vére is felforr bele.

Csak hallja ön!

Zentáról majd mindennap kapjuk a sürgötősegélyért esdő leveleket, mert a ráczok Jóhannovics, kicsapott csajkás kapitány vezérlete alatt mintegy 15—20 ezren Titelnél beütöttek, ugyanott 8 ágyut el is foglaltak, s most utjokat veyék ó Becsén Zentán keresztül Szegednek, lázító rabtársaitat kiszabadítandók.

Mit i. kecskeméti nemzetörsereg a legnagyobb lelkesedéssel mennénk, nemcsak, hanem bosszenkodni fogunk, ha nem mehetünk, igen ám, de se vezérünk, se pénzünk, se utasításunk!

Pedig a mint ezen vést hirdető levelet megkaptuk, azonnal két küldöttségi egyént utasítánk a ministeriumhoz intézkedések és rendeletek kikieszközlésére, s a helyett hogy vezért, pénzt, vagy élclmezési utalványt kaptunk volna, választul birjuk, „önök fel vannak szólítva, talán jó lenne ha elmennének.“

Városunkban az az absolutistásus holtig tartó kormány forma megszűnt tegnapelőtt, mint ezen rendszerbe első, főbiránkul Csányi János, polgármesterül Hajagos Illés választattak meg. Hogy a közbizalmat velök annál inkább elhíthessétegnap este csillogós éji zenével tisztelték meg. Igen sok nép volt jelen... zenét hallgatni.

Nálunk a korteskedés folyvást növekszik, a pártoskodások nem soká lázításokká válnak, némelly R. Cath. vallásu polgártársaink a legközelebbi az az harmadszori nemzetöri tisztújítás alkalmával, bujtogatva korteskedtek görög eredetű ö hitü magyar polgártársaink ellen, nehogy közülök valamelyik tisztó lévén, a ráczoknak átadják a tábor. Uraim ez gyalázat, illy méltatlan gyanúsítgatásokkal illetni olly polgárokat, mint a kecskeméti ö hitü magyarok, kik nemzeti nyelvünkön kívül más nyelvet alig értenek, kik századok óta köztünk, mint birtékos polgárok a legszebb békével élnek, kik első közzé sorozhatók minden szent ügy felkarolásánál. Gyalázat Kecskemétre nézve, kik eléggé művelteknek ismertették meg magukat, midőn némelly zsidók ellen lézítgató egyéneket rendre utasítani erélyesen felléptek.

A korteskedés több nemeiről, ha megengedi ön máskor többet írok.

Isten önnel.

Alföldy Kálmán:
nemzetör tiszt.

Követmozgalmak. — Abonyból.

Egy dominust van szerencsém — mielőtt követ lehetne — a t. cz. közönségnek bemutatni.

Ki a mediumra feleljen ha tud.

Mi a neved?

Nagy József.

Tehát tekintetes Nagy József úram igen szépen kérjük, mi úgy hallottuk, hogy ön, kevés erőltetés mellett a mostani követseget is elvállalná?

N. Jól hallották önök — én minden áron követ akarok lenni.

Tréfál ön — hiszen a mint tudjuk Török Sándornak azt igéri ön: hogy járásában részere — magus tekintélyénél fogva — mindent elkövet; és azt is tudjuk: hogy ön csak ugyan összejárta már a helységeket és így mint becsületes ember Török ellen ez alkalommal fel nem léphet?

N. Török elveit most már nem szeretem.

De nini hiszen a mult héten önnön szájából hallottuk, hogy Törököt csupán jó elvei végett szereti s pártolandja?

N. Az akkor volt.

No ha az akkor volt a meg most lesz: hogy ön követ nem lesz.

Török vide cui crede.

Nagy József ő feketesége a rágalom magvait ügyesben foganatosítja, mint segédje ország gazda ő teinssége qua chirurgus a bárány himlőt.

Még egy szóra atyafi!

Ön a szegény parasztokat a szidalom minden nemével szokta káromolni — pedig jó maga is csak afféle paraszt fráter ám — és most még is általok akarja magát követnek meg választatni. — Üss a mejjedre Jóska és mond: Uram nem vagyok méltó sem eszem sem fekete jellemem végett. —

Hadja ön a követséget másra — hiszen arany perecz különben sem sortés orrára való.

Maradjon itthon, majd csak elferblizgetünk, aztán a paraszt betegeket ha az ördög viszi is! — van elég...

De szó a mi szó, kassa József gazda, furcsa igaz az a követség és mi nem szeretnők ha ön a többek közt csak egy üllne mint juhászpáripa!

Előre igérjük, hogy József bátyáknak ha vala, hogy sikerülne a követség — hát élet czikkeiből néhány példánnyal majd szolgálunk.

Isten velünk.

Követválasztásnál majd köszönünk egymásnak.

Ollósy József.

Polgárszerkeztő!

Loyalitásodtól reménylöm, hogy egy másik Szécsényi levélnek is (l. „Marcius 15-ke 74-dik sz. jun. 9-ről) helyt adsz lapodban. Hisz „un peu barátságban is vagy velem.“ — No tehát édes Szécsényi levelező ur, szólásom hozzája! —

Bizony mi tagadás heune, igaz az, hogy akad e vidéken ember, ki azt az ármányos udvariatlan Pulszkit, e vidékről követnek akarja választani, ki tehet róla, hogy még vannak egyének, kik a „kellemes bánásmódot“ nem tartják legfőbb követségi qualificationnak, s aztán annak a ti nagy „szerénységű“ candidatusoknak nem igen hisznek. No de nyíltságért nyíltságot! azt mondja Szécsényi pajásom, hogy még az: „hogy Pulszki követnek

akar menni Szécsény vidékéről nem tesz annyi, hogy őt e vidék meg is akarja választani.“ — Ugyan kit akar hát az a Szécsényi vidék olly nagyon választani? ki vele drága ur! bizony ármányos gyerek ön levelező collega, „hogy Marcius 15-kének“ Pulszki elleni antipatiáját arra szeretné felhasználni, miszerint elhívetné a világgal, tudja isten mi radical candidatus duggat a hegyében. Lesz gondom rá, hogy valahogy ne mystificalhassa Pálfi Berit, reménylöm meg nem tartandom, miképen csak kezében van kegyelmednek mutatoul szalámi, a zsehében pedig más valami, mint hajdan Beöthi Ödöntől hallottam mondani. — Elhiszem, hogy ön „desperatus és ingyen példány nélküli levelezője Marciusnak“ mert ha ismerné önt Pálfi, alig ha úgy nem járandott önnel, mint ön és pártja (in statu normali t. i.) a radicalismussal kerülné önt, mint ördög a szentelt vizet. Bizony „desperatus“ legénye lehet ön pártjának, hogy még Marcius 15-kének is örömet karába vetné magát, csak abból a Pulszki candidaturájából „paszuj“ se lenne.

Hogy történnék e már nálunk a követválasztásra némi előkészületek? — Ön „mendemondákkal“ szolgál. Szolgálék én tényekkel. — Tu l'as voulu Georges Dandin! —

Három követválasztási párt van itt, Básti Miklós, Kacs Kovics Károly és Pulszky Ferencz féle. Az elsőt kihagyom a játékból, mert morális lehetetlenségnek tartom, hogy tisztelt collegám levele az ő táborában született, ha különben van, nyilatkozatot követelek.

Lássuk hát a Kacs Kovics pártot. No ha a radicalismus a „kellemes bánásmódban és szerénységben“ (?) áll, akkor ez a ti candidatusok radical. De nézzük, ez e hát az, kinek megválasztásáért annyira törí magát ez a Szécsényi vidék? de hogy törí; de hogy törí. Hogy választatni szeretne az igaz, hiszen a szerény férfiú most is utazza a vidéket, s nemcsak az urak lakásait, s a faluk pratoria domusait, de az egyes választók szalmafödött szerény hajlékát, s különösen a fekete legio szentséges residentiáit szavazat vadászat céljából szorgalmasan tiszteli látogatásaival. Aztán a par excellence szerények, a hívók nyájának őrzői, s ezek ágensei okkal, móddal, p. o. s különösen a szónoki szent székről is meg mondogatják a választóknak, hogy ne szavazzanak lutheranusra, mit elvesz a hit (tény) és hogy vigyázzanak, nehogy az egyenlőség s testvériség olve szerint a római cath. hit uralkodó lenni meg szünjék, mi okvetlen megtörténik, ha lutheranusra szavazzanak. (Öh radicalok!) Egy Szécsényben építendő róm. cath. iskolára tett 2000 frnyi ígélet se mese beszéd. (Tanuim vannak.) Apropos! ezt a B. P. Híradó bakszagu levelezője kissé malitiose említi, azt állítván, hogy egy „jelenleg magas hivatalban álló férfi“ szavazati bérben egy községnek 5000 frtot ajánlott, mert igaz, hogy a börtön felügyelői állomás szép hatáskörű, de híradói fogalmak szerint, alig ha magas hivatal. (Megbocsáss szerkeztő ezen kitérésért, hidd el, a híradói correspondens egy időben olvassa, adja e választ a te leveleződdel.) Ime ezen próbamutatvány is bizonyítja, hogy a választók bizony Kacs Kovics urat sem kéri sirva a követség elvállalására. De tovább tisztelt levelező ur, ugyan használják e önök radical candidatusok érdekében azt, hogy ez 1843-ban a házi adó kérdését Nógrádban bukattani nem annyira segíté, mint ezen bukásnak fő

tényezője volt, — mi bizony használandjuk ha kell — ellene, vagy mást beszélnek önök a nemeknek, mást a zálog birtokosnak, mást a kiváltsági pöröket folytatónak?

Hogy tudja ön, ezeket a Bécsből jött szóke legény írja, hogy esmertessék, megírom, hogy veres szakála van; s nagyon örül, hogy önök a Szécsényi candidaturákról épen a marciusban kezdenek szóllani, minden felköszöntésnek állók elébe, s „mendemondáinak“ ellenében mindég igyekezni fogok tényeket felhozni párhuzamul miket sem a Szécsényi sétatéren, lövöldében, casinóban, színházban (s a kofáktól) gyűjtendek — nézd a gonosz, hogy kipoetázza Szécsényit — s nem vértendezem magam azzal, hogy állításaimat bebizonyítani nehéz.

De szeretettel merném kérni, beszéljünk nyílt sisakkal; én most is csak vékony fátyollal leplezkedek, meg irtam signalementomat, ön pedig mysteriose még azt is affectálja mintha becsületes Szécsény mezővárosa nevért írni sem tudná, pedig szeretném tudni nem volna e elég a radical nimbus elosztására ön világosan kinyomtatott neve.

Ennyit előre plaenklirozásul; ha akarandja Szécsényi levelező ur, majd a „grobés Geschützöt“, is meg kostoltatom vele, a radical candidatus kedves egészségére, Fegyvertáram felszerelve! ha tetszik — lesz egy kis revue retrospective. — Adieu kedves bárány bőrből öltözött farkasom! adieu!

K. Szécsényben Junius 12-ikén 1848.

Szóke Legény.

Pest junius 14.

Ministeriumunk 3000 kaszát küldött a pesti fegyvertárba.

E kaszák addig is mig rendes löfegyverek elkészülnek a nép felfegyverzésére fordítatnak.

E 3000 darabnak okvetlenül még ma kell elkészülnie.

Kellő használat végett kiegyenesítettnek, s kapcsokkal egy három hüvelyknyi diametralis vastagságú s egy öl magasságú nyelre szorítottanak, mi által mind szúrás, mind vágásra sőt legörbülésre is alkalmasakká válnak.

Formájukat tekintve egészen hasonlítanak az 1830ba fellázadt lengyelek által használtakra.

Ezen fegyver az inségben fetregő s határainkban betört s rablásnak indult illyr parasztság ellen védelemre, sőt megtámadásra is alkalmas, főleg, ha puskával ellátott nemzetőrsereg is hozzá csatlakozik.

Átszállított továbbá a budai fegyvertárból 800 kijavítandó puska, melyek néhány nap mulva használhatókká téve leendnek.

El nem hallgathatom végre, hogy Pesten sőt más városokban is számos nemzetőr vagyion, kiknek részint volt, részint pedig marcius óta készítették fegyvert, ezeknél tehát felesleges a kiosztott fegyvertári puska; czélszerű volna tehát a ministeriumnak intézkedni, hogy e sokaknál használatlan heverő puskák mielőbb beszédessenek, s azonnal az illyr megtámadásnak leginkább kitett vidékre küldessenek.

Burián.

V á l a s z

azon jelentésre melyet e lapnak 76 számában özvegy Villing Györgyné firmája alatt rágalmazólag egy valaki ellenem közölt, mintha én alulírt és Zahn Gothilf az ő és árvái ellen elkövetett csempészkedési s vérengzési vétkekért Pest városa fenytő törvénszéke előtt az 1848 évi Január 28-án 1574 sz. közkereset alatt állanék; mielőtt ezen boszus és alaptalan rágalmat mint sajtóvétséget megboszulnám röviden ugyan is a fennidézett tanácsi jegyzőkönyvi kivonattal felelek: az 1848-ik évi Január hónap 28-án Pesten tartott tanács ülés jegyzőkönyvének kivonata.

74. Villing Erzsébet Zahn Gothilfet és nejét a rajta elkövetett vérengzésért, és egyéb méltatlan tetteiért megfenyítettini kéri.

E folyamodvány a f. 1848 évi jan. 21. 1043. sz. a. hozott tanácsi végzés kapcsában tárgyalás végett a fenytő biztossághoz utasított. Kelt mint fent. Jegyző Benkóczy József m. k. Aljegyző P. H. Ebben rólam szó sincsen, és nem lehet azért, mert Villingné részéről ellenem panasz nem volt, sőt nevezett Villingné asszonnyal és gyermekeivel soha személyes érintkezésbeem sem voltam.

Hogy azonban ellenem ne mondhasa, hogy a törvénszéki jegyzőkönyvben feltalálható az ellenem elhatározott közkereset, ide iktatom a törvénszéki jegyzőkönyvi kivonatot is ugyan azon szám alatt, mely ismét egészen már tárgyat tartalmaz: —

Az 1848 évi febr. 3. Pesten tartozott törvénszéki ülés jegyző könyvének kivonata.

1574. Stokinger Márton kéri Alkér Antal tanácsnok urat mint kiküldött végre hajtó bíró által Kocsi Ágoston ellen elkezdett végrehajtására utasítani. Ezen folyamodvány Alkér Antal tanácsnok urhoz czélszerű hivatalos eljárás végett utasított. Kelt mint fent. Jegy Benkoczy Józsefnek. Aljegyző P. H.

A további az esküszéki bíró előtt.
1848-ki jun. 13.

Kasselik János,
ügyvéd.

A Kunig testvérnök

ajánl koznak a mozgó nemzetörsereg számára fehér ruhát varrni.

A magyar nevelési társaság

folyó hó 15-kén délutáni 5 órakor az Iparegylet teremében tisztválasztó gyűlést tartand, melyre a tagok megjelenni kéretnek.

Pest jun. 14. 1848.

Bánati Károl.
helyettes jegyző.

„Kossuth hírlapja.“

Folyó évi július 1-ső napjától kezdve megjelenik minden nap (hétfőt kivéve) minden eddigi magyar lapnál nagyobb egész iven. Félévi előfizetési ára Budapesten házhoz hordással boríték nélkül 8 pgő ft. postán borítékban hetenként hatszor küldve 10 pngő ft. Kevésbbszer küldve 9 pft.

Felvételnek e lapba minden hirdetmények; négyszer hasábozott, kis betűkkel szedett sorért 3 pgő kr, kettős hasábu sorért pedig 6 pgő kr. számítottak.

Előfizetheti Peston (jelenleg a Nádor-utczában (előbb Szél-utca) Döring-házban, nem messze a Tigris vendégfogadótól, hol a Nádorhoz czimzet kávéház van) folyó évi június 14-diként pedig előfizetheti a Kecskeméti és Zöldkert-utca sarkán épült előbb Almási-ház most a pesti takarékpénztár 90. szám alatti háza első emeletében (reggeli fél 9 órától 12-ig, délutáni fél 3 órától 5-ig), vidéken minden postahivatalnál.

A Kossuth hírlapja kiadó hivatala.

Magy. közép- ponti vasut.

Naponkinti indulások 1848-dik Majus 20-tól Augusztus végeig.

A t. cz. utazók kéretnek, sziveskedjenek legalább egy negyed órával az elindulás előtt a pályaudvarban megjelenni.

Pestről Szolnok felé személyvonat reggeli 6 órak.
" " tehervonat délben 11 ó. 45 p.
" " személyvonat délután 2 ór.
Szolnokból Pestre. Tehervonat reggeli 3 óra 45 perc.
" " Személyvonat reggeli 6 óra 25 perczkor.
" " Személyvonat délután 2 óra 15 perczkor.

Pestről Váczfelé reggel 6 óra 30 percz.

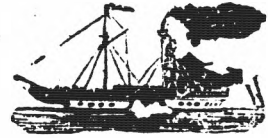
" " délután 2 óra 30 "

" " " 5 " 30 "

Váczról Pestfelé reggel 8 órakor

" " délután 4 "

" " " 7 "

Gőzhajók járása

1848-ik évi május 1-jétől kezdve.

Pestről Bécsig naponkint, reggeli 6 órakor, kapcsolatban Győrrel.

" Orsovára minden vasárnap, reggeli 5 órakor. Galacz és Konstantinápolyi kapcsolatban az oláh részen, és május 7- és 21-kén Odessával.

" " minden csütörtökön reggeli 5 órakor (minden 14 napokban egyesül Galacz és Konstantinápolyal a török részen.)

E gőzösök megérkeznek Orsováról minden vasárnap reggeli 4 órakor, és minden csütörtökön délutáni órákban.

" Tittelig minden kedden és pénteken reggeli 5 órakor, le- és fölfelé Eszéken át; a kedden elinduló gőzös Szegeddel kapcsolatban áll.

E gőzösök minden vasárnap és szerdán délutáni órákban Tittelből megérkeznek.

Vontatóhajók indulásai.

Pestről Bécsbe minden hétfőn és csütörtökön elindulnak; és minden szerdán és szombaton megérkeznek.

" Orsovába minden kedden elindul, és minden szerdán megérkeznek.

Szolnokból Tokajra.

E gőzös-járás folyvást folytatattatik, ha semmi akadály nem lép közbe, minden csütörtökön Szolnokból Tokajra, minden vasárnap Tokajból Szolnokra.

Pest, május 1-jén 1848.

Az első cs. kir. szab. dunagőzhajózási társaság főügynöksége.

Megjelenik e lap **minden este** Előfizethetni e lapra Pesten a Beimel-féle nyomdában (Al-Dunator Piaristák épülete) és Emich Gusztáv könyvkereskedésében. — A vidéken a postahivataloknál. **EGYES SZÁM ÁRA 3 kr. pp.**